

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/848**ze dne 17. května 2017,****kterým se stanoví kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí mořských vod a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování a kterým se ruší rozhodnutí 2010/477/EU****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 a čl. 11 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 2010/477/EU ⁽²⁾ stanovilo kritéria, která mají členské státy používat při určování dobrého stavu prostředí svých mořských vod a kterými se mají řídit při posuzování daného stavu v prvním prováděcím cyklu směrnice 2008/56/ES.
- (2) V rozhodnutí 2010/477/EU bylo uznáno, že je nutný další vědecký a technický pokrok, který by podpořil vývoj nebo revizi uvedených kritérií týkajících se některých kvalitativních deskriptorů, a že je nutné dále vyvíjet metodické normy v těsné koordinaci se stanovením programů sledování. Navíc se v rozhodnutí stanoví, že by se měla uskutečnit jeho revize včas a co nejdříve po posouzení podle článku 12 směrnice 2008/56/ES s cílem podpořit úspěšnou aktualizaci strategií pro mořské prostředí, které mají být přezkoumány do roku 2018 podle článku 17 směrnice 2008/56/ES.
- (3) V roce 2012 podaly členské státy na základě počátečního posouzení svých mořských vod provedeného v souladu s čl. 8 odst. 1 směrnice 2008/56/ES zprávu o stavu prostředí svých mořských vod a oznámily Komisi své stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 2 a své environmentální cíle podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/56/ES. Posouzení uvedených zpráv členských států ⁽³⁾ provedené Komisí podle článku 12 směrnice 2008/56/ES poukázalo na fakt, že pokud mají členské státy dosáhnout dobrého stavu prostředí do roku 2020, je naléhavě zapotřebí vyvinout větší úsilí. Výsledky upozornily na potřebu značného zlepšení kvality a soudržnosti při stanovování dobrého stavu prostředí ze strany členských států. Navíc bylo v posouzení uvedeno, že v jádru provádění směrnice 2008/56/ES musí být spolupráce na regionální úrovni. Také byla zdůrazněna potřeba členských států stavět systematicky na normách pocházejících z právních předpisů Unie nebo v případě, že neexistují, na normách stanovených regionálními úmluvami pro mořské prostředí nebo jinými mezinárodními dohodami.
- (4) Aby bylo zajištěno, že druhá etapa provádění strategií pro mořské prostředí členských států bude nadále přispívat k dosažení cílů směrnice 2008/56/ES a povede k jednotnějšímu stanovování dobrého stavu prostředí, doporučuje Komise ve své zprávě o první etapě provádění, aby útvary Komise a členské státy spolupracovaly při revidování, posilování a zlepšování rozhodnutí 2010/477/EU s cílem stanovit jasnější, jednodušší, stručnější, soudržnější a srovnatelný soubor kritérií a metodických norem pro dobrý stav prostředí a současně přezkoumaly přílohu III směrnice 2008/56/ES a v případě potřeby ji zrevidovaly a vypracovaly zvláštní pokyny pro zajištění soudržnějšího a jednotnějšího přístupu k posouzením v další etapě provádění.
- (5) Na základě těchto závěrů započalo v roce 2013 přezkoumání ve chvíli, kdy byl regulativním výborem zřízeným podle čl. 25 odst. 1 směrnice 2008/56/ES schválen plán skládající se z několika etap (technická a vědecká, konzultační a přijímání rozhodnutí). Během tohoto procesu uskutečnila Komise konzultace se všemi zainteresovanými stranami, včetně stran regionálních úmluv pro mořské prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/477/EU ze dne 1. září 2010 o kritériích a metodických normách pro dobrý stav prostředí mořských vod (Úř. věst. L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽³⁾ Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu – První etapa provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí (2008/56/ES) – Posouzení a pokyny Evropské komise (COM(2014)097 final, 20.2.2014).

- (6) Aby se usnadnily budoucí aktualizace počátečního posouzení mořských vod členských států a určování dobrého stavu jejich prostředí a aby se zajistila větší soudržnost při provádění směrnice 2008/56/ES napříč Unií, je nezbytné kritéria, metodické normy, specifikace a standardizované metody, které budou členské státy používat, ve vztahu k prvkům aktuálně stanoveným v rozhodnutí 2010/477/EU vyjasnit, revidovat nebo zavést. Výsledkem by mělo být snížení počtu kritérií, které mají členské státy sledovat a posuzovat, přičemž na kritéria, která se zachovávají, bude uplatněn přístup založený na posouzení rizik, aby členské státy mohly zaměřit své úsilí na hlavní antropogenní zátěže působící na jejich vody. A nakonec by měla být přesněji určena kritéria a jejich použití, včetně stanovení prahových hodnot nebo jejich nastavení, čímž bude určen rozsah, v němž má být měřeno dosažení dobrého stavu prostředí napříč mořskými vodami Unie.
- (7) V souladu se závazkem učiněným Komisí při přijetí jejího sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU ⁽¹⁾, by toto rozhodnutí mělo zajistit soudržnost s dalšími právními předpisy Unie. Aby byla zajištěna větší jednotnost a porovnatelnost stanovování dobrého stavu prostředí členskými státy na úrovni Unie a aby nedocházelo ke zbytečnému vzájemnému překrývání, je vhodné zohlednit příslušné stávající normy a metody pro sledování a posuzování stanovené v právních předpisech Unie, včetně směrnice Rady 92/43/EHS ⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽³⁾, nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ⁽⁴⁾, nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽⁷⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽⁸⁾.
- (8) U každého kvalitativního deskriptoru uvedeného v příloze I směrnice 2008/56/ES a na základě orientačních seznamů uvedených v příloze III uvedené směrnice je nezbytné určit kritéria, včetně jednotlivých prvků kritérií, popřípadě prahové hodnoty, které mají být použity. Prahové hodnoty mají pomoci členským státům ve stanovení souboru vlastností pro dobrý stav prostředí a pomoci při posuzování, do jaké míry je dosažen dobrý stav prostředí. Dále je nezbytné stanovit metodické normy, včetně geografických měřítek pro posuzování a způsobu, jakým mají být kritéria použita. Tato kritéria a metodické normy mají zajistit jednotnost a umožnit srovnávání mezi mořskými oblastmi nebo podoblastmi při posuzování, do jaké míry byl dosažen dobrý stav prostředí.
- (9) Aby byla zajištěna srovnatelnost mezi údaji jednotlivých aktualizací uskutečněných členskými státy v návaznosti na přezkumy některých prvků jejich strategií pro mořské prostředí, které byly zaslány podle čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/56/ES, měly by být definovány specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování s přihlédnutím ke stávajícím specifikacím a normám na úrovni Unie a mezinárodní úrovni, včetně úrovně oblastí a podoblastí.
- (10) Při určování souboru vlastností dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES a při stanovování koordinovaných programů sledování v souladu s článkem 11 uvedené směrnice by členské státy měly používat kritéria, metodické normy, specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování stanovené v tomto rozhodnutí v kombinaci s prvky ekosystému, antropogenními zátěžemi a lidskými činnostmi uvedenými v orientačních seznamech v příloze III uvedené směrnice a s odkazem na počáteční posouzení provedené podle čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a o zrušení nařízení (ES) č. 1626/94 (Úř. věst. L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (11) Aby bylo možné určit jasnou souvislost mezi stanovením souboru vlastností pro dobrý stav prostředí a posuzováním pokroku v jeho dosahování, je vhodné uspořádat kritéria a metodické normy na základě kvalitativních deskriptorů stanovených v příloze I směrnice 2008/56/ES s přihlédnutím k orientačním seznamům prvků ekosystémů, antropogenním zátěžím a lidským činnostem stanoveným v příloze III uvedené směrnice. Některé z těchto kritérií a metodických norem souvisí zejména s posuzováním stavu prostředí nebo hlavních zátěží a dopadů podle čl. 8 odst. 1 písm. a) resp. b) směrnice 2008/56/ES.
- (12) V případech, kdy nejsou stanoveny žádné prahové hodnoty, by měly členské státy prahové hodnoty stanovit s využitím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí, například odkazy na stávající hodnoty nebo vypracováním nových hodnot v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí. V případech, kdy by měly být prahové hodnoty stanoveny prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie (u deskriptorů pro odpad v moři, hluk pod mořskou hladinou a integritu mořského dna), se tak stane v rámci společné strategie provádění vytvořené členskými státy a Komisí pro účely směrnice 2008/56/ES. I když budou tyto prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí stanoveny, stanou se součástí souboru vlastností členských států pro dobrý stav prostředí teprve poté, co budou zaslány Komisi jako součást zpráv členských států podle čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/56/ES. Dokud nebudou prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí tyto prahové hodnoty stanoveny, měly by mít členské státy možnost zástupně používat vnitrostátní prahové hodnoty, hodnoty ve směru vývoje nebo prahové hodnoty založené na zátěžích.
- (13) Prahové hodnoty by měly ve vhodných případech představovat úroveň kvality, která odráží významnost negativních dopadů u daného kritéria, a měly by být stanoveny ve vztahu k referenčnímu stavu. Prahové hodnoty by měly být v souladu s právními předpisy Unie a měly by být stanoveny ve vhodném geografickém měřítku, aby odrážely rozdílné biotické a abiotické vlastnosti oblastí, podoblastí a subdivizí. To znamená, že i pokud k procesu stanovení prahových hodnot dochází na úrovni Unie, může dojít k nastavení rozdílných prahových hodnot, které budou specifické pro danou oblast, podoblast nebo subdivizi. Prahové hodnoty by také měly být stanoveny na základě zásady předběžné opatrnosti a odrážet možná rizika pro mořské prostředí. Nastavení prahových hodnot by měla zohlednit dynamický charakter mořských ekosystémů a jejich prvků, které se mohou měnit v prostoru a času v závislosti na hydrologických a klimatických změnách, vztazích mezi predátory a kořistí a dalších environmentálních činitelích. Tyto prahové hodnoty by také měly odrážet skutečnost, že se mořské ekosystémy v případě zhoršení jejich stavu mohou obnovit do stavu, který odráží převládající fyziografické, zeměpisné, klimatické a biologické podmínky, namísto do konkrétního stavu z minulosti.
- (14) Podle čl. 1 odst. 3 směrnice 2008/56/ES je nutné udržovat celkový dopad lidských činností na úrovni slučitelné s dosažením cíle dobrého stavu prostředí a zajistit, že schopnost mořských ekosystémů reagovat na změny vyvolané lidmi nebude ohrožena. To může případně znamenat, že prahové hodnoty určitých zátěží a jejich dopady na prostředí nemusí být nezbytně ve všech oblastech mořských vod členských států dosaženy pod podmínkou, že to neohrozí dosažení cílů směrnice 2008/56/ES a přitom bude umožněno udržitelné využívání zboží a služeb mořských oblastí.
- (15) Je nutné stanovit prahové hodnoty, které budou součástí souboru vlastností používaného členskými státy při stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES, a rozsah, v němž mají být tyto prahové hodnoty dosaženy. Prahové hodnoty proto samy o sobě nepředstavují stanovení dobrého stavu prostředí ze strany členských států.
- (16) Členské státy by měly vyjádřit rozsah dosažení dobrého stavu prostředí jako podíl mořských vod, v nichž bylo dosaženo prahových hodnot, nebo jako podíl prvků kritérií (druhy, znečišťující látky atd.), u nichž bylo dosaženo prahových hodnot. Při posuzování dobrého stavu prostředí svých mořských vod podle čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/56/ES by členské státy měly jakoukoliv změnu stavu vyjádřit jako zlepšení, stabilní stav nebo zhoršení ve srovnání s předchozím vykazovaným obdobím, a to s ohledem na často velmi pomalou reakci mořského prostředí na změny.
- (17) Pokud nebudou prahové hodnoty stanovené v souladu s tímto rozhodnutím u určitých kritérií splněny, měly by členské státy zvážit přijetí vhodných opatření nebo provedení dalšího výzkumu nebo šetření.
- (18) Pokud se od členských států vyžaduje, aby spolupracovaly na úrovni oblastí a podoblastí, měly by využívat, je-li to účelné a vhodné, stávající regionální institucionální struktury spolupráce, včetně struktur v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, jak je stanoveno v článku 6 směrnice 2008/56/ES. Stejně tak by v případě chybějících konkrétních kritérií, metodických norem, včetně norem pro integraci kritérií, specifikací a standardizovaných metod pro sledování a posuzování, je-li to praktické a vhodné, měly členské státy vycházet z norem

vypracovaných na mezinárodní úrovni, úrovni oblastí a podoblastí, například z norem dohodnutých v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí nebo dalších mezinárodních mechanismů. Jinak mohou členské státy ve vhodných případech vzájemně spolupracovat na úrovni oblastí a podoblastí. Na podporu provádění směrnice 2008/56/ES mohou navíc členské státy na základě specifík svých mořských vod také zvážit použití dalších prvků, které nebyly stanoveny v tomto rozhodnutí a nebyly ošetřeny na mezinárodní úrovni, úrovni oblastí nebo podoblastí, nebo zvážit použití prvků tohoto rozhodnutí na své brakické vody definované v čl. 2 bodu 6 směrnice 2000/60/ES.

- (19) Členské státy by měly být dostatečně flexibilní, aby se mohly za stanovených podmínek zaměřit na hlavní zátěže a jejich environmentální dopady na různé prvky ekosystémů v každé oblasti nebo podoblasti s cílem sledovat a posuzovat své mořské vody účelným a účinným způsobem a usnadnit upřednostňování činností, které je třeba provést pro účely dosažení dobrého stavu prostředí. Pro tyto účely by měly členské státy mít zaprvé možnost zvážit, že některá kritéria nemusí být vhodné používat, je-li to odůvodnitelné. Za druhé by členské státy měly mít možnost rozhodnout se nepoužívat určité prvky kritérií nebo zvolit dodatečné prvky nebo se zaměřit na určité matice nebo oblasti mořských vod, pokud to vyplývá z posouzení rizik souvisejících se zátěží a jejich dopady. Mělo by se rovněž zavést rozlišení primárních a sekundárních kritérií. Zatímco primární kritéria by měla být použita k zajištění jednotnosti v celé Unii, v případě sekundárních kritérií by se měla povolit určitá flexibilita. O použití sekundárních kritérií by měly v případě potřeby rozhodovat členské státy, aby mohla být doplněna primární kritéria, nebo pokud je v případě určitých kritérií ohroženo dosažení nebo udržení dobrého stavu mořského prostředí.
- (20) Kritéria včetně prahových hodnot, metodické normy, specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování by měly vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků. Na podporu dalšího vývoje některých těchto kritérií, norem, specifikací a metod je však nutný další vědecký a technický pokrok, a jakmile budou k dispozici nové poznatky a znalosti, je nutné jich využít.
- (21) Rozhodnutí 2010/477/EU by tedy mělo být zrušeno.
- (22) Opatření stanovená v tomto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem regulativního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Tato rozhodnutí stanoví:

- a) kritéria a metodické normy, které mají členské státy podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES používat při určování souboru vlastností, jaké musí mít mořské vody pro dobrý stav prostředí, na základě příloh I a III a s odkazem na počáteční posouzení provedené podle čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice s cílem posoudit rozsah, v jakém je dosahováno dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 3 uvedené směrnice;
- b) specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování, které mají členské státy při stanovení koordinovaných programů sledování podle článku 11 směrnice 2008/56/ES používat v souladu s čl. 11 odst. 4 uvedené směrnice;
- c) časový rámec pro stanovení prahových hodnot, seznamů prvků kritérií a metodických norem prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí nebo podoblastí;
- d) požadavek na oznamování prvků kritérií, prahových hodnot a metodických norem.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí definice stanovené v článku 3 směrnice 2008/56/ES.

Použijí se rovněž tyto definice:

- 1) „podoblastmi“ se rozumí podoblasti uvedené v čl. 4 odst. 2 směrnice 2008/56/ES;
- 2) „subdivizemi“ se rozumí subdivize uvedené v čl. 4 odst. 2 směrnice 2008/56/ES;
- 3) „invazními nepůvodními druhy“ se rozumí „invazní nepůvodní druhy“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ⁽¹⁾;
- 4) „prvky kritérií“ se rozumí prvky tvořící ekosystém, zejména jeho biologické prvky (druhy, přírodní stanoviště a jejich komunity), nebo aspekty zátěží na mořské prostředí (biologické, fyzické, látky, odpady a energie), které jsou posuzovány v rámci každého kritéria;
- 5) „prahovou hodnotou“ se rozumí hodnota nebo rozsah hodnot, které umožňují posouzení úrovně kvality dosažené u konkrétního kritéria, čímž přispívají k posouzení rozsahu, v němž je dosahováno dobrého stavu prostředí.

Článek 3

Použití kritérií, metodických norem, specifikací a standardizovaných metod

1. Členské státy při provádění tohoto rozhodnutí používají primární kritéria a související metodické normy, specifikace a standardizované metody stanovené v příloze. Na základě počátečního posouzení nebo jeho následných aktualizací provedených podle článku 8 a čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/56/ES se však členské státy mohou v odůvodněných případech rozhodnout, že není vhodné použít jedno nebo více primárních kritérií. V takových případech poskytnou členské státy Komisi odůvodnění v rámci oznámení vypracovaného podle čl. 9 odst. 2 nebo čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/56/ES.

V souladu s povinností regionální spolupráce stanovenou v člancích 5 a 6 směrnice 2008/56/ES členský stát předtím, než se rozhodne nepoužívat primární kritérium v souladu s prvním pododstavcem, o tom informuje jiný členský stát, s kterým sdílí stejnou mořskou oblast nebo podoblast.

2. Sekundární kritéria a související metodické normy, specifikace a standardizované metody stanovené v příloze se používají k doplnění primárního kritéria, nebo pokud je v případě konkrétního primárního kritéria ohroženo dosažení nebo udržení dobrého stavu mořského prostředí. Není-li v příloze stanoveno jinak, je použití sekundárního kritéria na zvážení každého členského státu.

3. V případech, kdy toto rozhodnutí nestanoví kritéria, metodické normy, specifikace nebo standardizované metody pro sledování a posuzování, včetně prostorového a časového shromažďování údajů, je-li to praktické a vhodné, vycházejí členské státy z norem vypracovaných na mezinárodní úrovni, úrovni oblastí a podoblastí, například z norem dohodnutých v rámci příslušných regionálních úmluv pro mořské prostředí.

4. Do stanovení seznamů prvků kritérií, metodických norem a specifikací a standardizovaných metod pro sledování a posuzování na úrovni Unie, mezinárodní úrovni a úrovni oblastí a podoblastí mohou členské státy používat seznamy stanovené na vnitrostátní úrovni pod podmínkou, že probíhá regionální spolupráce podle článků 5 a 6 směrnice 2008/56/ES.

Článek 4

Nastavení prahových hodnot prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí

1. Mají-li členské státy podle tohoto rozhodnutí povinnost stanovit prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí, tyto hodnoty:

- a) jsou součástí souboru vlastností používaných členskými státy při jejich stanovování dobrého stavu prostředí;
- b) jsou v souladu s právními předpisy Unie;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35).

- c) případně rozlišují úroveň kvality, která odráží významnost negativních dopadů u kritéria, a jsou stanoveny ve vztahu k referenčnímu stavu;
 - d) jsou stanoveny ve vhodném geografickém měřítku posuzování, aby odrážely rozdílné biotické a abiotické vlastnosti oblastí, podoblastí a subdivizí;
 - e) jsou stanoveny na základě zásady předběžné opatrnosti a odrážejí možná rizika pro mořské prostředí;
 - f) jsou jednotné napříč různými kritérii, pokud se vztahují na stejné prvky ekosystému;
 - g) využívají nejlepší dostupné vědecké poznatky;
 - h) jsou založeny na sledu údajů z delšího časového úseku, pokud jsou dostupné, aby bylo možné určit nejvhodnější hodnotu;
 - i) odrážejí přirozenou dynamiku ekosystémů, včetně vztahů mezi predátory a kořistí a hydrologických a klimatických změn, a zohledňují skutečnost, že se mořské ekosystémy nebo jejich části v případě zhoršení jejich stavu mohou obnovit do stavu, který odráží převládající fyziografické, zeměpisné, klimatické a biologické podmínky, namísto do konkrétního stavu z minulosti;
 - j) je-li to praktické a vhodné, jsou v souladu s příslušnými hodnotami stanovenými v rámci regionálních institucionálních struktur spolupráce, včetně hodnot dohodnutých v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí.
2. Dokud členské státy nestanoví prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí, jak vyžaduje toto rozhodnutí, mohou při vyjadřování rozsahu dosažení dobrého stavu prostředí používat kteroukoli z následujících hodnot:
- a) vnitrostátní prahové hodnoty pod podmínkou dodržení povinnosti regionální spolupráce stanovené v člancích 5 a 6 směrnice 2008/56/ES;
 - b) hodnoty ve směru vývoje těchto hodnot;
 - c) náhradní prahové hodnoty založené na zátěžích.

Tyto hodnoty se řídí, pokud možno, zásadami stanovenými v odst. 1 písm. a) až i).

3. V případě, že prahové hodnoty, včetně hodnot stanovených členským státem v souladu s tímto rozhodnutím, nejsou u určitého kritéria splněny v rozsahu, který členský stát určil jako dobrý stav prostředí podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES, členské státy případně zváží, zda není zapotřebí přijmout opatření podle článku 13 uvedené směrnice nebo zda by neměl být proveden další výzkum nebo šetření.

4. Prahové hodnoty stanovené členskými státy v souladu s tímto rozhodnutím je možné s ohledem na vědecký a technický pokrok pravidelně přezkoumávat a v případě potřeby pro přezkumy stanovené v čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/56/ES včas pozměnit.

Článek 5

Časový rámec

1. Pokud toto rozhodnutí ukládá členským státům stanovit prahové hodnoty, seznamy prvků kritérií nebo metodické normy prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí, členské státy usilují o splnění této povinnosti ve lhůtě stanovené pro první přezkum svého počátečního posouzení a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/56/ES (15. července 2018).

2. Pokud členské státy nejsou schopny stanovit prahové hodnoty, seznamy prvků kritérií nebo metodické normy prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí ve lhůtě stanovené v odstavci 1, stanoví je poté, co nejdříve to bude možné, pod podmínkou, že do 15. října 2018 podají Komisi odůvodnění v oznámení učiněném podle čl. 9 odst. 2 nebo čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/56/ES.

Článek 6**Oznámení**

Každý členský stát zašle Komisi jako součást oznámení učiněného podle čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/56/ES prvky kritérií, prahové hodnoty a metodické normy stanovené prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, oblastí a podoblastí v souladu s tímto rozhodnutím, které se rozhodne používat jako součást svého souboru vlastností při stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/56/ES.

Článek 7**Zrušení**

Rozhodnutí 2010/477/EU se tímto zrušuje.

Odkazy na rozhodnutí 2010/477/EU se považují za odkazy na toto rozhodnutí.

Článek 8**Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 17. května 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí mořských vod týkající se kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I směrnice 2008/56/ES a orientačních seznamů stanovených v příloze III uvedené směrnice a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

Tato příloha je strukturována do dvou částí:

- v části I jsou stanovena kritéria a metodické normy pro stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 3 směrnice 2008/56/ES a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování podle čl. 11 odst. 4 uvedené směrnice, které mají členské státy používat v souvislosti s posouzením hlavních zátěží a dopadů podle čl. 8 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/56/ES,
- v části II jsou stanovena kritéria a metodické normy pro stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 3 směrnice 2008/56/ES a specifikace a standardizované metody sledování a posuzování, které mají členské státy používat v souvislosti s posouzením stavu prostředí podle čl. 8 odst. 1 písm. a) směrnice 2008/56/ES.

ČÁST I

Kritéria, metodické normy, specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování hlavních zátěží a dopadů podle čl. 8 odst. 1 písm. b) směrnice 2008/56/ES

Část I popisuje deskriptory ⁽¹⁾ související s příslušnými antropogenními zátěžemi: biologickými zátěžemi (deskriptory 2 a 3), fyzickými zátěžemi (deskriptory 6 a 7) a látkami, odpadem a energií (deskriptory 5, 8, 9, 10 a 11), jak jsou uvedeny v příloze III směrnice 2008/56/ES.

Deskriptor 2

Nepůvodní druhy uvedené do prostředí v důsledku lidské činnosti se vyskytují v množství, jež nepříznivým způsobem neovlivňuje ekosystémy

Příslušná zátěž: vnášení nebo šíření nepůvodních druhů

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Nově uvedené nepůvodní druhy	D2C1 – Primární: Počet nepůvodních druhů nově uvedených do volné přírody v důsledku lidské činnosti za posuzovací období (6 let), měřený od referenčního roku uvedeného pro počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 směrnice 2008/56/ES, je minimalizován a pokud možno snížen na nulu. Členské státy zavedou prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí nebo podoblastí prahovou hodnotu pro počet nově uvedených nepůvodních druhů.	<i>Rozsah posouzení:</i> Subdivize oblasti nebo podoblasti rozdělené podle potřeby vnitrostátními hranicemi. <i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: — počet nepůvodních druhů nově uvedených do prostředí v důsledku lidské činnosti za šestileté posuzovací období a seznam těchto druhů.

⁽¹⁾ Pokud toto rozhodnutí odkazuje na „deskriptor“, odkazuje na příslušné kvalitativní deskriptory pro stanovení dobrého stavu prostředí uvedené pod číslovanými body přílohy I směrnice 2008/56/ES.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Usídlené nepůvodní druhy, zejména invazní nepůvodní druhy, ke kterým patří příslušné druhy na seznamu invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii přijatém v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1143/2014, a druhy relevantní pro použití v rámci kritéria D2C3. Členské státy stanoví tento seznam prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	D2C2 – Sekundární: Četnost a prostorové rozmístění usídlených nepůvodních druhů, zejména invazních druhů, významně přispívajících k nepříznivým účinkům na konkrétní skupiny druhů nebo na rozšířené typy stanovišť.	Rozsah posouzení: Stejný, jaký byl použit pro odpovídající skupiny druhů nebo rozšířené typy stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6. Použití kritérií: Kritérium D2C2 (kvantitativní stanovení nepůvodních druhů) se vyjadřuje podle posuzovaného druhu a přispívá k posouzení kritéria D2C3 (nepříznivé účinky nepůvodních druhů).
Skupiny druhů a rozšířené typy stanovišť ohrožené nepůvodními druhy vybrané ze skupin a druhů použitých pro deskriptory 1 a 6. Členské státy stanoví tento seznam prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	D2C3 – Sekundární: Poměr skupiny druhů nebo prostorové rozmístění rozšířených typů stanovišť, které jsou nepříznivým způsobem ovlivněny v důsledku nepůvodních druhů, zejména invazních nepůvodních druhů. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí prahové hodnoty pro nepříznivé působení na skupiny druhů a rozšířené typy stanovišť v důsledku nepůvodních druhů.	Kritérium D2C3 poskytne poměr podle skupiny druhů a rozsah podle posuzovaného typu stanoviště, které byly nepříznivým způsobem ovlivněny, a tím přispěje k jejich posouzení podle deskriptorů 1 a 6.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. „Nově uvedenými“ nepůvodními druhy se rozumí druhy, o nichž nebylo známo, že by se v předchozím posuzovacím období vyskytovaly v dané oblasti.
2. „Usídlenými“ nepůvodními druhy se rozumí druhy, o nichž bylo známo, že se vyskytovaly v dané oblasti v předchozím posuzovacím období.
3. U kritéria D2C1: kde není zřejmé, zda je nový výskyt nepůvodních druhů způsoben lidskou činností nebo přirozeným šířením z okolních oblastí, je uvedení do prostředí zahrnuto do D2C1.
4. U kritéria D2C2: pokud se výskyt a četnost mění podle ročního období (např. plankton), sledování se provádí ve vhodnou roční dobu.
5. Programy sledování jsou pokud možno spojeny s programy pro deskriptory 1, 4, 5 a 6, protože zpravidla používají stejné metody odběru vzorků a je praktičtější sledovat nepůvodní druhy v rámci širšího sledování biodiverzity, vyjma případů, kdy se odběr vzorků musí zaměřit na hlavní vektory a rizikové oblasti nového uvádění druhů.

Jednotky měření pro kritéria:

- D2C1: počet druhů na oblast posuzování, které byly v posuzovacím období (6 roků) nově uvedeny do prostředí,
- D2C2: četnost (počet jedinců, biomasa v tunách (t) nebo rozsah ve čtverečních kilometrech (km²)) na nepůvodní druh,
- D2C3: podíl skupiny druhů (poměr původních druhů k nepůvodním druhům jako počet druhů a/nebo jako jejich četnost ve skupině) nebo prostorový rozsah rozšířeného typu stanoviště (ve čtverečních kilometrech (km²)), které jsou nepříznivým způsobem ovlivněny.

Deskriptor 3

Úrovně populací všech komerčně využívaných ryb a měkkýšů a koryšů jsou v rámci bezpečných biologických limitů, přičemž rozložení populace podle věku a velikosti svědčí o zdravé skupině.

Příslušná zátěž: výlov nebo úmrtnost/zranění volně žijících druhů včetně cílových a necílových druhů

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Komerčně využívané druhy ryb, koryšů a měkkýšů. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam komerčně využívaných druhů ryb, koryšů a měkkýšů podle kritérií stanovených v rámci „specifikací“.	D3C1 – Primární: Míra úmrtnosti způsobené rybolovem u populací komerčně využívaných druhů je na úrovni nebo pod úrovní, která může přinést maximální udržitelný výnos (MSY). Je třeba konzultovat příslušné vědecké subjekty v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1380/2013.	Rozsah posouzení: Populace jednotlivých druhů jsou v rámci každé oblasti nebo podoblasti posuzovány podle ekologicky relevantních měřítek, které stanovily příslušné vědecké subjekty uvedené v článku 26 nařízení (EU) č. 1380/2013 na základě určených sloučení oblastí Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES), zeměpisných podoblastí Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři (GFCM) a rybolovných oblastí Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) v biogeografické oblasti Makaronésie.
	D3C2 ⁽¹⁾ – Primární: Biomasa reprodukcí se populace u populací komerčně využívaných druhů je nad úrovní biomasy schopné přinést maximální udržitelný výnos. Je třeba konzultovat příslušné vědecké subjekty v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1380/2013.	Použití kritérií: Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – Primární: Rozložení jedinců v populacích komerčně využívaných druhů podle věku a velikosti svědčí o zdravé populaci. Sem patří vysoký podíl starých/velkých jedinců a omezené nepříznivé účinky rybolovu na genetickou diverzitu. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí prahové hodnoty pro jednotlivé populace druhů v souladu s vědeckým doporučením získaným podle článku 26 nařízení (EU) č. 1380/2013.	a) posuzované populace, hodnoty dosažené pro jednotlivá kritéria a to, zda bylo dosaženo úrovně pro D3C1 a D3C2 a prahových hodnot pro D3C3, a celkový stav populací na základě pravidel pro integraci kritérií schválených na úrovni Unie; b) populace komerčně využívaných druhů v oblasti posuzování, které nebyly posuzovány. Výsledky těchto posuzování populací přispějí také k posuzování v rámci deskriptorů 1 a 6, jsou-li tyto druhy relevantní pro posuzování konkrétních skupin druhů a druhů bentických stanovišť.

⁽¹⁾ D3C2 a D3C3 jsou kritéria vycházející ze stavu komerčně využívaných ryb, koryšů a měkkýšů, ale pro přehlednost jsou uvedeny v části I.

⁽²⁾ D3C3 možná nebude k dispozici pro použití při revizi počátečního posouzení v roce 2018 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 17 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/56/ES.

Výlov nebo úmrtnost/zranění nekomerčně využívaných druhů (náhodných vedlejších úlovků) v důsledku rybolovných činností jsou řešeny v rámci kritéria D1C1.

Fyzickým poškozením mořského dna včetně účinků na bentická společenstva v důsledku rybolovných činností se zabývají kritéria v rámci deskriptoru 6 (zejména kritéria D6C2 a D6C3) a má být zahrnuto do posuzování typů bentických stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. Pro uplatnění kritérií v jednotlivých oblastech posuzování stanoví členské státy prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam komerčně využívaných druhů, který se každé šestileté posuzovací období aktualizuje, přičemž se zohledňuje nařízení Rady (ES) č. 199/2008 ⁽¹⁾ a následující:

a) všechny populace řízené podle nařízení (EU) č. 1380/2013;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 199/2008 ze dne 25. února 2008 o vytvoření rámce Společenství pro shromažďování, správu a využívání údajů v odvětví rybolovu a pro podporu vědeckého poradenství pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 60, 5.3.2008, s. 1).

- b) druhy, u nichž rybolovná práva (celkový přípustný odlov a kvóty) stanoví Rada podle čl. 43 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- c) druhy, pro něž jsou minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů stanoveny podle nařízení (ES) č. 1967/2006;
- d) druhy, na něž se vztahují víceleté plány podle článku 9 nařízení (EU) č. 1380/2013;
- e) druhy, na něž se vztahují vnitrostátní plány řízení podle článku 19 nařízení (ES) č. 1967/2006;
- f) jakékoli významné druhy v regionálním nebo vnitrostátním měřítku v případě drobného/místního pobřežního rybolovu.

Pro účely tohoto rozhodnutí jsou komerčně využívané druhy, které nejsou v jednotlivých oblastech posuzování původní, ze seznamu vyloučeny, a tedy nepřispívají k dosahování dobrého stavu prostředí u deskriptoru 3.

2. Nařízení (ES) č. 199/2008 stanoví pravidla shromažďování a správy biologických, technických, environmentálních a socioekonomických údajů v odvětví rybolovu v rámci víceletých programů, které se použijí pro sledování podle deskriptoru 3.

3. Pojem „populace“ se rozumí pojem „populace“ ve smyslu nařízení (EU) č. 1380/2013.

4. U kritérií D3C1 a D3C2 platí následující:

- a) u populací řízených v rámci víceletého plánu podle článku 9 nařízení (EU) č. 1380/2013 při smíšeném rybolovu jsou cílová hodnota úmrtnosti způsobené rybolovem a úroveň biomasy schopné přinést maximální udržitelný výnos v souladu s příslušným víceletým plánem;
- b) pro oblasti Středozemního moře a Černého moře lze použít vhodné náhrady.

5. Použijí se tyto metody posuzování:

- a) u kritéria D3C1: pokud kvantitativní posouzení výnosové hodnoty u *míry úmrtnosti způsobené rybolovem* nejsou v důsledku nedostatků v dostupných údajích k dispozici, lze jako alternativní metodu použít jiné proměnné, jako je poměr mezi ukazatelem odlovu a biomasy (dále jen „poměr odlov/biomasa“). V takových případech se přijme vhodná metoda pro analýzu trendů (například aktuální hodnotu lze porovnat s dlouhodobým historickým průměrem);
- b) u kritéria D3C2: použitá prahová hodnota je v souladu s čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013. Pokud kvantitativní posouzení výnosové hodnoty u *biomasy reprodukcí se populace* nejsou v důsledku nedostatků v dostupných údajích k dispozici, lze jako alternativní metodu použít ukazatele související s biomasou, jako je ukazatel úlovku na jednotku intenzity nebo ukazatel průzkumu četnosti. V takových případech se přijme vhodná metoda pro analýzu trendů (například aktuální hodnotu lze porovnat s dlouhodobým historickým průměrem);
- c) kritérium D3C3 odráží skutečnost, že zdravé populace druhů jsou charakterizovány vysokým podílem starých a velkých jedinců. Příslušné vlastnosti jsou následující:

- i) rozložení jedinců v populaci podle velikosti vyjádřené jako:

- podíl ryb větších než je střední velikost populace v době dosažení pohlavní zralosti nebo

- 95. percentil rozložení podle délky ryb v jednotlivých populacích, jak byly pozorovány na výzkumném plavidle nebo při jiných průzkumech,

- ii) genetické účinky rybolovu druhů, jako například velikost v době dosažení pohlavní zralosti, je-li to vhodné a proveditelné.

Po dalším vědeckém a technickém rozvoji tohoto kritéria lze používat další vyjádření pro příslušné vlastnosti.

Jednotky měření pro kritéria:

- D3C1: míra úmrtnosti způsobené rybolovem vyjádřená ročně,
- D3C2: biomasa v tunách (t) nebo počet jedinců na druh, vyjma případu, kdy jsou použity jiné ukazatele podle bodu 5 písm. b),
- D3C3: podle bodu 5 písm. c): u bodu i) první odrážky: poměr (procentní podíl) nebo počet, u bodu i) druhé odrážky: délka v centimetrech (cm) a bodu ii): délka v centimetrech (cm).

Deskriptor 5

Eutrofizace vzniklá lidskou činností je co nejnižší, zejména její nepříznivé účinky, jako jsou ztráty biologické rozmanitosti, degradace ekosystémů, rozvoj škodlivých řas a nedostatek kyslíku ve vodě u dna.

Příslušné zátěže: vstup živin; vstup organických látek

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Živiny ve vodním sloupci: rozpuštěný anorganický dusík (DIN), celkový dusík (TN), rozpuštěný anorganický fosfor (DIP), celkový fosfor (TP). V pobřežních vodách použití podle směrnice 2000/60/ES. Mimo pobřežní vody mohou členské státy na úrovni oblastí a podoblastí rozhodnout, že nepoužijí jednu nebo několik těchto živin.	D5C1 – Primární: Koncentrace živin nejsou na úrovních, které naznačují nepříznivé účinky eutrofizace. Prahové hodnoty jsou následující: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) mimo pobřežní vody jsou hodnoty v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Rozsah posouzení: — v pobřežních vodách použití podle směrnice 2000/60/ES, — mimo pobřežní vody, subdivize oblasti nebo podoblasti rozdělené podle potřeby vnitrostátními hranicemi. Použití kritérií: Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: a) hodnoty dosažené pro každé použité kritérium a odhad rozsahu oblasti posuzování, v rámci níž dosaženo stanovených prahových hodnot; b) v pobřežních vodách se kritéria použijí v souladu s požadavky směrnice 2000/60/ES ke zjištění, zda je vodní útvar vystaven eutrofizaci (¹); c) mimo pobřežní vody se odhad rozsahu oblasti (jako poměr (procentní podíl)), která není vystavena eutrofizaci (jako výsledek všech použitých kritérií integrovaných způsobem schváleným pokud možno na úrovni Unie, ale alespoň na úrovni oblastí a podoblastí). Mimo pobřežní vody se použití sekundárních kritérií schvaluje na úrovni oblastí a podoblastí.
Chlorofyl a ve vodním sloupci	D5C2 – Primární: Koncentrace chlorofylu a nejsou na úrovních, které naznačují nepříznivé účinky obohacení živinami. Prahové hodnoty jsou následující: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) mimo pobřežní vody jsou hodnoty v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	
Růst škodlivých řas (např. sinic) ve vodním sloupci	D5C3 – Sekundární: Počet, prostorový rozsah a doba trvání výskytu škodlivých řas nejsou na úrovních, které naznačují nepříznivé účinky obohacení živinami.	

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	Členské státy stanoví prahové hodnoty pro tyto úrovně prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Výsledky posuzování také přispějí k posuzování pelagických stanovišť v rámci deskriptoru 1, a to následovně:
Světelná propustnost (průzračnost) vodního sloupce	D5C4 – Sekundární: Světelná propustnost (průzračnost) vodního sloupce není v důsledku nárůstu množství unášených řas snížena na úroveň, která naznačuje nepříznivé účinky obohacení živinami. Prahové hodnoty jsou následující: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) mimo pobřežní vody jsou hodnoty v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	— rozdělení a odhad rozsahu oblasti (jako poměr (procentní podíl)), která je vystavena eutrofizaci ve vodním sloupci (podle toho, zda bylo dosaženo prahových hodnot pro kritéria D5C2, D5C3 a D5C4, jsou-li použita). Výsledky posuzování také přispějí k posuzování bentických stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6, a to následovně: — rozdělení a odhad rozsahu oblasti (jako poměr (procentní podíl)) oblasti, která je vystavena eutrofizaci mořského dna (podle toho, zda bylo dosaženo prahových hodnot pro kritéria D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 a D5C8, jsou-li použita).
Rozpuštěný kyslík v dolní části vodního sloupce	D5C5 – Primární (lze nahradit kritériem D5C8): Koncentrace rozpuštěného kyslíku není v důsledku obohacení živinami snížena na úroveň, které naznačují nepříznivé účinky na bentická stanoviště (například na související biotu a mobilní druhy) nebo jiné eutrofizační účinky. Prahové hodnoty jsou následující: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) mimo pobřežní vody jsou hodnoty v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	
Oportunní makrořasy bentických stanovišť	D5C6 – Sekundární: Četnost oportunních makrořas není na úrovních, které naznačují nepříznivé účinky obohacení živinami. Prahové hodnoty jsou následující: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) pokud by toto kritérium bylo relevantní pro mimo pobřežní vody, hodnoty jsou v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Společenství makrofyt (trvalých mořských řas a mořských chaluh, např. chaluh, mořské trávy a Neptunovy trávy) na bentických stanovištích	D5C7 – Sekundární: Druhé složení a relativní četnost nebo hloubka rozdělení společenství makrofyt dosahují hodnot, které naznačují, že v důsledku obohacení živinami nedochází k nepříznivým účinkům, včetně snížení průzračnosti vody, a to následovně: a) v pobřežních vodách jsou hodnoty stanoveny v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) pokud by toto kritérium bylo relevantní pro mimo pobřežní vody, hodnoty jsou v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	
Společenství makrofauny bentických stanovišť	D5C8 – sekundární (vyjma případů, kdy se používá jako náhrada za kritérium D5C5): Druhé složení a relativní četnost společenství makrofauny dosahují hodnot, které naznačují, že nejsou žádné nepříznivé účinky způsobené obohacením živinami a organickými látkami, a to následovně: a) v pobřežních vodách hodnoty prvků bentické biologické kvality stanovené v souladu se směrnicí 2000/60/ES; b) mimo pobřežní vody jsou hodnoty v souladu s hodnotami pro pobřežní vody podle směrnice 2000/60/ES. Členské státy stanoví tyto hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	

(¹) Pro toto posouzení mohou být relevantní pokyny zveřejněné v rámci společné prováděcí strategie pro směrnici 2000/60/ES (např. „č. 13 – Celkový přístup ke klasifikaci ekologického stavu a ekologického potenciálu“ a „č. 23 – Posuzování eutrofizace v souvislosti s evropskými vodními politikami“).

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. V pobřežních vodách se prvky kritérií vybírají v souladu se směrnicí 2000/60/ES.
2. U kritérií D5C2 a D5C3 mohou členské státy navíc používat druhové složení a četnost fytoplanktonu.
3. Je-li to proveditelné, shromažďují se informace o drahách šíření (atmosférických, pozemních nebo námořních) živin vstupujících do mořského prostředí.
4. Sledování mimo pobřežní vody možná nebude nezbytné z důvodu nízkého rizika, jako například v případech, kdy je prahových hodnot dosaženo v pobřežních vodách, přičemž se zohledňuje vstup živin z atmosférických, mořských (včetně pobřežních vod) a přeshraničních zdrojů.
5. Posuzování podle směrnice 2000/60/ES se použijí k posuzování jednotlivých kritérií v pobřežních vodách.
6. Hodnoty stanovené v souladu se směrnicí 2000/60/ES odkazují buď na hodnoty stanovené mezikalibrací podle rozhodnutí Komise 2013/480/EU (¹), nebo na hodnoty stanovené ve vnitrostátních právních předpisech v souladu s článkem 8 a přílohou V směrnice 2000/60/ES. Tyto hodnoty jsou považovány za „hranici mezi dobrým a středním stavem“ pro ekologické kvalitativní poměry.
7. Druhovým složením se rozumí nejnížší taxonomická úroveň vhodná k posuzování.

(¹) Rozhodnutí Komise 2013/480/EU ze dne 20. září 2013, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví hodnoty pro klasifikace monitorovacích systémů členských států vyplývající z mezikalibračního porovnání a kterým se ruší rozhodnutí 2008/915/ES (Úř. věst. L 266, 8.10.2013, s. 1).

Jednotky měření pro kritéria:

- D5C1: koncentrace živin v mikromolech na litr ($\mu\text{mol/l}$),
- D5C2: koncentrace chlorofylu a (biomasa) v mikrogramech na litr ($\mu\text{g/l}$),
- D5C3: výskyt řas jako počet výskytů, doba trvání ve dnech a prostorový rozsah ve čtverečních kilometrech (km^2) za jeden rok,
- D5C4: světelná propustnost jako hloubka v metrech (m),
- D5C5: koncentrace kyslíku v dolní části vodního sloupce v miligramech na litr (mg/l),
- D5C6: ekologický kvalitativní poměr pro četnost makrořas nebo jejich prostorového pokrytí. Rozsah nepříznivých účinků ve čtverečních kilometrech (km^2) nebo jako poměr (procentní podíl) oblasti posuzování,
- D5C7: ekologický kvalitativní poměr pro posuzování druhového složení a relativní četnosti nebo pro maximální hloubku růstu makrofyt. Rozsah nepříznivých účinků ve čtverečních kilometrech (km^2) nebo jako poměr (procentní podíl) oblasti posuzování,
- D5C8: ekologický kvalitativní poměr pro posuzování druhového složení a relativní četnosti. Rozsah nepříznivých účinků ve čtverečních kilometrech (km^2) nebo jako poměr (procentní podíl) oblasti posuzování.

Jsou-li k dispozici, členské státy používají jednotky nebo ekologické kvalitativní poměry stanovené směrnicí 2000/60/ES.

Deskriptor 6

Celistvost mořského dna je na takové úrovni, která zaručuje, že struktura a funkce ekosystémů jsou zajištěny a zejména benthické ekosystémy nejsou nepříznivě zasaženy.

Příslušné zátěže: fyzické ztráty (z důvodu trvalých změn substrátu nebo morfologie mořského dna a těžby substrátu z mořského dna); fyzické narušení mořského dna (dočasné nebo vratné)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Fyzické ztráty na mořském dně (včetně přílivových oblastí).	D6C1 – Primární: Prostorový rozsah a rozložení fyzické ztráty (trvalá změna) přírodního mořského dna.	<i>Rozsah posouzení:</i> Jak se používají k posuzování rozšířených typů benthických stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6.
Fyzické poškození mořského dna (včetně přechodných oblastí).	D6C2 – Primární: Prostorový rozsah a rozložení zátěže fyzického narušení na mořské dno.	<i>Použití kritérií:</i> Výsledky posuzování kritéria D6C1 (rozložení a odhad rozsahu fyzických ztrát) se použijí k posuzování kritérií D6C4 a D7C1.
Rozšířené typy benthických nebo jiných stanovišť použité v rámci deskriptorů 1 a 6.	D6C3 – Primární: Prostorový rozsah jednotlivých typů stanovišť, které jsou nepříznivě ovlivněny změnami biotické a abiotické struktury a jejích funkcí (např. změnami druhového složení a relativní četnosti druhů, absencí zvláště citlivých či ohrožených druhů nebo druhů sehrávajících klíčovou úlohu, změnami velikostní struktury druhu), podle fyzického narušení. Členské státy stanoví prahové hodnoty pro nepříznivé účinky fyzického narušení prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Výsledky posuzování kritéria D6C2 (rozložení a odhad rozsahu zátěží fyzického narušení) se použijí k posuzování kritéria D6C3. Výsledky posuzování kritéria D6C3 (odhad rozsahu nepříznivých účinků fyzického narušení na typ stanoviště v každé oblasti posuzování) přispějí k posuzování kritéria D6C5.

Kritéria D6C1, D6C2 a D6C3 se týkají jen zátěží „fyzické ztráty“ a „fyzického narušení“ a jejich dopadů, zatímco kritéria D6C4 a D6C5 řeší celkové posuzování deskriptoru 6 společně s posuzováním benthických stanovišť v rámci deskriptoru 1. Kritéria D6C4 a D6C5 jsou uvedena v části II této přílohy.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. Pokud jde o metody pro sledování:

- a) u D6C1 se posuzují trvalé změny mořského dna způsobené různými lidskými činnostmi (včetně trvalých změn přírodního substrátu nebo morfologie mořského dna fyzickou restrukturalizací, rozvojem infrastruktury a ztrátou substrátu z důvodu těžby materiálů z mořského dna);
- b) u D6C2 se posuzují fyzická narušení způsobená různými lidskými činnostmi (jako například rybolov s vlečným zařízením pro lov při dně);
- c) u pobřežních vod se použijí hydromorfologické údaje a příslušná posuzování podle směrnice 2000/60/ES. Mimo pobřežní vody se údaje mohou shromažďovat z mapování infrastruktury a licencovaných těžebních lokalit.

2. Pokud jde o metody posuzování, údaje se sloučí tak, aby:

- a) kritérium D6C1 bylo posuzováno jako oblast ztracená ve vztahu k celkovému přírodnímu rozsahu všech bentických stanovišť v oblasti posuzování (např. rozsah antropogenní změny);
- b) kritérium D6C3 se posuzuje ve vztahu k přírodnímu rozsahu každého posuzovaného typu bentického stanoviště.

3. Fyzickou ztrátou se rozumí trvalá změna mořského dna, která trvala nebo se očekává, že bude trvat po dobu dvou cyklů podávání zpráv (12 let).

4. Fyzickým narušením se rozumí změna mořského dna, které se může obnovit do původního stavu, jestliže činnost způsobující toto narušení ustane.

5. U kritéria D6C3 je třeba druhové složení chápat tak, že se vztahuje na nejnižší taxonomickou úroveň vhodnou k posuzování.

Jednotky měření pro kritéria:

- D6C1: rozsah fyzicky ztracené oblasti posuzování ve čtverečních kilometrech (km²),
- D6C2: rozsah fyzicky narušené oblasti posuzování ve čtverečních kilometrech (km²),
- D6C3: rozsah jednotlivých nepříznivě ovlivněných typů stanovišť ve čtverečních kilometrech (km²) nebo jako poměr (procentní podíl) celkového přírodního rozsahu stanovišť v oblasti posuzování.

Deskriptor 7

Trvalá změna hydrografických podmínek nemá nepříznivý dopad na mořské ekosystémy

Příslušné zátěže: fyzická ztráta (z důvodu trvalé změny substrátu nebo morfologie mořského dna nebo těžby substrátu z mořského dna); změny hydrologických podmínek

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Hydrografické změny mořského dna a vodního sloupce (včetně přílivových oblastí).	D7C1 – Sekundární: Prostorový rozsah a rozložení trvalé změny hydrografických podmínek (např. změn působení vln, proudů, slanosti, teploty) na mořské dno a vodní sloupec související zejména s fyzickou ztrátou (!) přírodního mořského dna.	<i>Rozsah posouzení:</i> Jak se používají k posuzování rozšířených typů bentických stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6. <i>Použití kritérií:</i>
Rozšířené typy bentických nebo jiných stanovišť použité v rámci deskriptorů 1 a 6.	D7C2 – Sekundární: Prostorový rozsah jednotlivých nepříznivě ovlivněných typů stanovišť (fyzické a hydrografické charakteristiky a související biologická společenství) v důsledku trvalé změny hydrografických podmínek.	Výsledky posuzování kritéria D7C1 (rozložení a odhad rozsahu hydrografických změn) se použijí k posuzování kritéria D7C2.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	Členské státy stanoví prahové hodnoty pro nepříznivé účinky trvalých změn hydrografických podmínek prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Výsledky posuzování kritéria D7C2 (odhad rozsahu nepříznivých účinků na typ stanoviště v každé oblasti posuzování) přispěje k posuzování kritéria D6C5.

(¹) Fyzická ztráta se vykládá podle bodu 3 specifikací v rámci deskriptoru 6.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. Pokud jde o metody pro sledování a posuzování:

- sledování se zaměřuje na změny související s rozvojem infrastruktury buď na pobřeží, nebo na moři;
- k posuzování rozsahu účinků rozvoje jednotlivých infrastruktur se použijí hydrodynamické modely posuzování dopadu na životní prostředí (pokud jsou vyžadovány), které jsou ověřené pozemními měřeními nebo jinými vhodnými zdroji informací;
- u pobřežních vod se použijí hydromorfologické údaje a příslušná posuzování podle směrnice 2000/60/ES.

2. Pokud jde o metody posuzování, údaje se sloučí tak, aby:

- kritérium D7C1 bylo posuzováno ve vztahu k celkovému přírodnímu rozsahu všech stanovišť v oblasti posuzování;
- kritérium D7C2 se posuzuje ve vztahu k přírodnímu rozsahu každého posuzovaného typu bentického stanoviště.

Jednotky měření pro kritéria:

- D7C1: rozsah hydrograficky změněné oblasti posuzování ve čtverečních kilometrech (km²),
- D7C2: rozsah jednotlivých nepříznivě ovlivněných typů stanovišť ve čtverečních kilometrech (km²), nebo jako poměr (procentní podíl) celkového přírodního rozsahu stanoviště v oblasti posuzování.

Deskriptor 8

Koncentrace znečišťujících látek nejsou na úrovních, které by vyvolávaly znečišťující účinky

Příslušné zátěže: vstup dalších látek (například syntetických látek, nesyntetických látek, radionuklidů)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
1) V pobřežních a teritoriálních vodách: a) znečišťující látky vybrané v souladu se směrnici 2000/60/ES: i) znečišťující látky, pro něž jsou normy environmentální kvality stanoveny v části A přílohy I směrnice 2008/105/ES, ii) znečišťující látky specifické pro povodí podle přílohy VIII směrnice 2000/60/ES v pobřežních vodách;	D8C1 – Primární: Koncentrace znečišťujících látek v pobřežních a teritoriálních vodách nepřesahují tyto prahové hodnoty: a) u znečišťujících látek stanovených v bodě 1 písm. a) prvků kritérií hodnoty stanovené v souladu se směrnicí 2000/60/ES;	Rozsah posouzení: — v pobřežních a teritoriálních vodách použití podle směrnice 2000/60/ES, — mimo teritoriální vody, subdivize oblasti nebo podoblasti rozdělené v případě potřeby vnitrostátními hranicemi.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
b) další znečišťující látky, mají-li význam, například z pobřežních zdrojů, které již nejsou uvedeny v písm. a) a které by mohly vyvolat znečišťující účinky v oblasti nebo podoblasti. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam těchto znečišťujících látek. 2) Mimo teritoriální vody: a) znečišťující látky uvedené v bodě 1, pokud tyto látky mohou ještě stále vyvolat znečišťující účinky; b) další znečišťující látky, mají-li význam, které již nejsou uvedeny v bodě 2 písm. a) a které by mohly vyvolat znečišťující účinky v oblasti nebo podoblasti. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam těchto znečišťujících látek.	b) jsou-li znečišťující látky uvedené v písm. a) naměřené v matrici, pro kterou není ve směrnici 2000/60/ES stanovena žádná hodnota, koncentrace těchto znečišťujících látek v matrici stanoví členské státy prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí; c) u dalších znečišťujících látek vybraných podle bodu 1 písm. b) prvků kritérií koncentrace pro konkrétní matrici (voda, sediment nebo biota), které mohou vyvolat znečišťující účinky. Členské státy tyto koncentrace stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí s ohledem na jejich uplatnění v pobřežních a teritoriálních vodách i mimo ně. Mimo teritoriální vody koncentrace znečišťujících látek nepřesahují tyto prahové hodnoty: a) u znečišťujících látek uvedených v bodě 2 písm. a) prvků kritérií hodnoty, které se použijí v pobřežních a teritoriálních vodách; b) u znečišťujících látek vybraných podle bodu 2 písm. b) prvků kritérií koncentrace pro konkrétní matrici (voda, sediment nebo biota), která může vyvolat znečišťující účinky. Členské státy stanoví tyto koncentrace prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	<i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: a) u každé znečišťující látky v rámci kritéria D8C1 jejich koncentrace, použitá matrice (voda, sediment, biota), zda bylo dosaženo stanovených prahových hodnot, a poměr posuzovaných znečišťujících látek, které dosáhly prahových hodnot, přičemž je nutné zvlášť uvést látky, které jsou široce rozšířené a vykazují perzistentní, bioakumulativní a toxické vlastnosti (uPBTs) uvedené v čl. 8a odst. 1 písm. a) směrnice 2008/105/ES; b) u každého druhu posuzovaného v rámci kritéria D8C2 odhad četnosti jejich populace v oblasti posuzování, která byla nepříznivě ovlivněna; c) u každého stanoviště posuzovaného v rámci kritéria D8C2 odhad rozsahu oblasti posouzení, která je nepříznivě ovlivněna. Použití kritéria D8C2 při celkovém posuzování dobrého stavu prostředí u deskriptoru 8 se dohodne na úrovni oblastí a podoblastí. Výsledky posuzování kritéria D8C2 případně přispějí k posuzování v rámci deskriptorů 1 a 6.
Druhy a stanoviště vystavené riziku znečišťujících látek. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam druhů a příslušných tkání, které mají být posouzeny, a stanovišť.	D8C2 – Sekundární: Zdraví druhů a stav stanovišť (například jejich druhové složení a relativní četnost na místech chronického znečištění) nejsou nepříznivě ovlivněny znečišťujícími látkami, včetně kumulativních a synergických účinků. Členské státy stanoví tyto nepříznivé účinky a jejich prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	
Výrazně silné znečištění s přítomností znečišťujících látek vymezených v čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES⁽¹⁾, včetně ropy a podobných sloučenin.	D8C3 – Primární: Prostorový rozsah a doba trvání výrazně silného znečištění jsou minimalizovány.	<i>Rozsah posouzení:</i> úroveň oblasti nebo podoblasti rozdělených v případě potřeby vnitrostátními hranicemi.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
		<i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: — odhad celkového prostorového rozsahu výrazně silného znečištění a jeho rozložení a celková doba trvání za každý rok. Toto kritérium se použije k zahájení posuzování kritéria D8C4.
Druhy skupin druhů uvedené v tabulce 1 části II a rozšířené typy bentických stanovišť uvedené v tabulce 2 části II.	D8C4 – Sekundární (má být použito při výskytu výrazně silného znečištění): Nepříznivé účinky výrazně silného znečištění na zdraví druhů a na stav stanovišť (například druhové složení a relativní četnost) jsou minimalizovány, a pokud možno, odstraněny.	<i>Rozsah posouzení:</i> Jak se používají k posuzování skupin druhů a rozšířených typů bentických stanovišť v rámci deskriptorů 1 a 6. <i>Použití kritérií:</i> V případě, že jsou kumulativní prostorové a časové účinky významné, přispívají výsledky posuzování kritéria D8C4 k posuzování v rámci deskriptorů 1 a 6 tím, že poskytují: a) odhad četnosti každého nepříznivě ovlivněného druhu; b) odhad rozsahu každého nepříznivě ovlivněného rozšířeného typu stanoviště. Použití kritéria D8C4 při celkovém posuzování dobrého stavu prostředí u deskriptoru 8 se dohodne na úrovni oblastí a podoblastí.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí, včetně trestních sankcí, za protiprávní jednání v oblasti znečišťování (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 11).

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

- U prvků kritérií v rámci kritéria D8C1 vychází výběr dalších znečišťujících látek, které mohou vyvolat znečišťující účinky, podle bodu 1 písm. b) a bodu 2 písm. b) z posuzování rizik. U těchto znečišťujících látek jsou matrice a prahové hodnoty použité k posuzování reprezentativními hodnotami pro nejcitlivější druhy a cesty expozice, včetně nebezpečí pro lidské zdraví při expozici přes potravní řetězec.
- Pro účely tohoto rozhodnutí:
 - Kritérium D8C1: pro posuzování znečišťujících látek v pobřežních a teritoriálních vodách členské státy sledují znečišťující látky v souladu s požadavky směrnice 2000/60/ES, a pokud jsou k dispozici, použijí se posuzování podle uvedené směrnice. Je-li to proveditelné, shromáždí se informace o drahách šíření (atmosférických, pozemních nebo námořních) znečišťujících látek vstupujících do mořského prostředí.
 - Kritéria D8C2 a D8C4: k posuzování účinků na zdraví mohou mít význam biomarkery nebo demografické charakteristiky populace (např. míra plodnosti, míra přežití, úmrtnost a reprodukční schopnost).
 - Kritéria D8C3 a D8C4: pro účely tohoto rozhodnutí je v případě výskytu silného znečištění podle potřeby stanoveno sledování, které není součástí pravidelného programu sledování podle článku 11 směrnice 2008/56/ES.
 - Kritérium D8C3: Je-li to možné, členské státy identifikují zdroj výrazně silného znečištění. K tomuto účelu mohou použít satelitní sledování Evropské agentury pro námořní bezpečnost.

3. Znečišťujícími látkami se rozumí jednotlivé látky nebo skupiny látek. Z důvodu jednotnosti při podávání zpráv se seskupení látek schvaluje na úrovni Unie.
4. Druhovým složením se rozumí nejnižší taxonomická úroveň vhodná k posuzování.

Jednotky měření pro kritéria:

- D8C1: koncentrace znečišťujících látek v mikrogramech na litr ($\mu\text{g/l}$) pro vodu, v mikrogramech na kilogram ($\mu\text{g/kg}$) suché hmotnosti pro sediment a v mikrogramech na kilogram ($\mu\text{g/kg}$) mokré hmotnosti pro biotu,
- D8C2: četnost (počet jedinců nebo jiné vhodné jednotky, jak bylo dohodnuto na úrovni oblastí a podoblastí) na postižený druh; rozsah ve čtverečních kilometrech (km^2) na jeden postižený rozšířený typ stanoviště,
- D8C3: doba trvání ve dnech a prostorový rozsah ve čtverečních kilometrech (km^2) výrazně silného znečištění za rok,
- D8C4: četnost (počet jedinců nebo jiné vhodné jednotky, jak bylo dohodnuto na úrovni oblastí a podoblastí) na postižený druh; rozsah ve čtverečních kilometrech (km^2) na jeden postižený rozšířený typ stanoviště.

Deskriptor 9

Znečišťující látky v rybách a v jiných potravinách mořského původu nepřekračují úroveň stanovené právními předpisy Unie nebo jinými příslušnými normami

Příslušná zátěž: vstup nebezpečných látek

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Znečišťující látky uvedené v nařízení (ES) č. 1881/2006. Pro účely tohoto rozhodnutí se mohou členské státy rozhodnout nezohledňovat znečišťující látky uvedené v nařízení (ES) č. 1881/2006, je-li to odůvodněno na základě posuzování rizik. Členské státy mohou posuzovat další znečišťující látky, které nejsou zahrnuty do nařízení (ES) č. 1881/2006. Členské státy stanoví seznam těchto dalších znečišťujících látek prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí. Členské státy stanoví seznam druhů a příslušných tkání, které se mají posuzovat, podle podmínek stanovených ve „specifikacích“. Za účelem stanovení uvedeného seznamu druhů a příslušných tkání mohou spolupracovat na úrovni oblastí a podoblastí.	D9C1 – Primární: Úroveň znečišťujících látek v požitelných tkáních (svalovina, játra, jikry, maso či případně jiné měkké části) mořských živočichů (sem patří mimo jiné ryby, korýši, měkkýši, ostnokožci, mořské řasy a jiné mořské rostliny) ulovených nebo vylovených ve volné přírodě (kromě ryb z mořských chovů) nepřekračuje: a) u znečišťujících látek uvedených v nařízení (ES) č. 1881/2006 maximální úroveň stanovené v tomto nařízení, které jsou prahové hodnoty pro účely tohoto rozhodnutí; b) u dalších znečišťujících látek neuvedených v nařízení (ES) č. 1881/2006 prahové hodnoty, které členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Rozsah posouzení: Oblast odlovu nebo produkce v souladu s článkem 38 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ⁽¹⁾. Použití kritérií: Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: — pro každou znečišťující látku koncentrace v potravinách mořského původu, použitá matrice (druh a tkáň), zda bylo dosaženo stanovených prahových hodnot, a podíl posuzovaných znečišťujících látek, které dosáhly svých prahových hodnot.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. Když členské státy stanoví seznam druhů, který má být používán v rámci kritéria D9C1, druhy:

- a) jsou relevantní pro dotčenou mořskou oblast nebo podoblast;
- b) spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1881/2006;

- c) jsou vhodné k posuzování znečišťujících látek;
- d) patří mezi nejčastěji konzumované v členském státě nebo nejčastěji lovené nebo vylovené pro lidskou spotřebu.
2. Překročení normy stanovené pro znečišťující látku povede k následnému sledování, aby se určilo, zda znečištění v oblasti a u druhů, z nichž byl odebrán vzorek, přetrvává. Sledování pokračuje do doby, než jsou k dispozici dostatečné důkazy, že již neexistuje riziko překročení.
3. Pro účely tohoto rozhodnutí se odběr vzorků pro posuzování maximálních úrovní znečišťujících látek provádí v souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾ a s nařízením Komise (EU) č. 589/2014 ⁽²⁾ a nařízením Komise (ES) č. 333/2007 ⁽³⁾.
4. Členské státy zajistí, aby časový a zeměpisný rozsah odběru vzorků v rámci každé oblasti a podoblasti stačil k zajištění reprezentativního vzorku stanovených znečišťujících látek v potravinách mořského původu v dané námořní oblasti nebo podoblasti.

Jednotky měření pro kritéria:

— D9C1: koncentrace znečišťujících látek v jednotkách stanovených v příloze nařízení (ES) č. 1881/2006.

Deskriptor 10

Vlastnosti a množství odpadků v moři neškodí pobřežnímu ani mořskému prostředí

Příslušná zátěž: vstup odpadu

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Odpad (vyjma mikroodpadu) zařazený do těchto kategorií ⁽¹⁾ : umělé polymerní materiály, pryž, tkanina/textil, papír/karton, zpracované/opracované dřevo, kovy, sklo/keramika, chemické látky, nedefinované a odpad z potravin. Členské státy mohou definovat další podkategorie.	D10C1 – Primární: Složení, množství a prostorové rozložení odpadu na pobřeží, v povrchové vrstvě vodního sloupce a na mořském dně jsou na úrovních, které neškodí pobřežnímu ani mořskému prostředí. Členské státy stanoví pro tyto úrovně prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	<i>Rozsah posouzení:</i> Subdivize oblasti nebo podoblasti rozdělené podle potřeby vnitrostátními hranicemi. <i>Použití kritérií:</i> Pro každé kritérium odděleně a každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: a) výsledky jednotlivých kritérií (množství odpadu nebo mikroodpadu na kategorii) a jejich rozložení na matici používanou v rámci kritérií D10C1 a D10C2 a zda bylo dosaženo stanovených prahových hodnot;
Mikroodpad (částice < 5 mm) zařazený do kategorií „umělé polymerní materiály“ a „ostatní“.	D10C2 – Primární: Složení, množství a prostorové rozvržení mikroodpadu na pobřeží, v povrchové vrstvě vodního sloupce a v usazeninách mořského dna jsou na úrovních, které neškodí pobřežnímu ani mořskému prostředí.	b) výsledky u kritéria D10C3 (množství odpadu a mikroodpadu na kategorii na druh) a zda bylo dosaženo stanovených prahových hodnot.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 589/2014 ze dne 2. června 2014, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (EU) č. 252/2012 (Úř. věst. L 164, 3.6.2014, s. 18).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 333/2007 ze dne 28. března 2007, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu obsahu olova, kadmia, rtuti, anorganického cínu, 3-MCPD a benzo[a]pyrenu v potravinách (Úř. věst. L 88, 29.3.2007, s. 29).

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	Členské státy stanoví pro tyto úrovně prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	Použití kritérií D10C1, D10C2 a D10C3 při celkovém posuzování dobrého stavu prostředí pro deskriptor 10 se dohodne na úrovni Unie.
Odpad a mikroodpad zařazené do kategorií „umělé polymerní materiály“ a „ostatní“ posuzované u jakéhokoli druhu z následujících skupin: ptáci, savci, plazi, ryby nebo bezobratlí. Členské státy stanoví uvedený seznam druhů, které mají být posuzovány, prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	D10C3 – Sekundární: Množství odpadu a mikroodpadu požitých mořskými živočichy je na úrovni, která neovlivňuje nepříznivě zdraví dotčených druhů. Členské státy stanoví prahové hodnoty pro tyto úrovně prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Výsledky tohoto kritéria přispějí také případně k posuzování v rámci deskriptoru 1.
Druhy ptáků, savců, plazů, ryb nebo bezobratlých, které jsou ohroženy odpadem. Členské státy stanoví uvedený seznam druhů, které mají být posuzovány, prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	D10C4 – Sekundární: Počet jedinců jednotlivých druhů, které jsou v důsledku odpadu nepříznivě ovlivněny, například zaplacením se do sítí, jiným druhem zranění či úmrtí nebo účinky na zdraví. Členské státy stanoví pro nepříznivé účinky odpadu prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	<i>Rozsah posouzení:</i> Jak byl použit k posuzování skupiny druhů v rámci deskriptoru 1. <i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: — pro každý druh posuzovaný v rámci kritéria D10C4 odhad počtu jedinců v oblasti posuzování, kteří byli nepříznivě ovlivněni. Použití kritéria D10C4 při celkovém posuzování dobrého stavu prostředí pro deskriptor 10 se dohodne na úrovni Unie. Výsledky tohoto kritéria budou také případně přispívat k posuzování v rámci deskriptoru 1.

(¹) Jedná se o položky kategorie „úroveň 1 – materiál“ z hlavního seznamu kategorií odpadků z „Pokynů pro sledování odpadků v evropských mořích“ vydaných Společným výzkumným střediskem (*Guidance on Monitoring of marine litter in European seas*, 2013, ISBN 978-92-79-32709-4). Hlavní seznam uvádí, co obsahují jednotlivé kategorie, jako například že „chemické látky“ označují parafín, vosk, ropu a dehet.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

- U kritéria D10C1: odpad je sledován na pobřeží a může být navíc sledován v povrchové vrstvě vodního sloupce a na mořském dně. Je-li to proveditelné, shromažďují se informace o zdroji a dráze šíření odpadu.
- U kritéria D10C2: mikroodpad se sleduje v povrchové vrstvě vodního sloupce a v usazeninách mořského dna a případně jej lze sledovat také na pobřeží. Je-li to proveditelné, mikroodpad je sledován takovým způsobem, který umožňuje nalézt souvislost s bodovými zdroji daného vstupu (jako například přístavy, rekreační přístavy, čistírny odpadních vod, dešťové odpadní vody).
- U D10C3 a D10C4: sledování se může zakládat na náhodných jevech (např. vyplavení mrtvých zvířat, zvířata zaplacená do sítí v chovných koloniích, počet postižených jedinců na průzkum).

Jednotky měření pro kritéria:

— D10C1: množství odpadu na kategorii v počtu položek:

— na 100 metrů (m) na pobřeží,

— na čtvereční kilometr (km²) pro povrchovou vrstvu vodního sloupce a pro mořské dno,

- D10C2: množství mikroodpadu na kategorii v počtu položek a hmotností v gramech (g):
 - na čtvereční metr (m²) pro povrchovou vrstvu vodního sloupce,
 - na kilogram (suché hmotnosti) (kg) sedimentu pro pobřeží a mořské dno,
- D10C3: množství odpadu/mikroodpadu v gramech (g) a počet položek na jedince pro každý druh v souvislosti s velikostí (hmotnost nebo případně délka) jedinců odebraných jako vzorek,
- D10C4: počet postižených jedinců (letální, subletální) na druh.

Deskriptor 11

Uvádění energie, včetně hluku pod mořskou hladinou je na takové úrovni, která nemá nepříznivé účinky na mořské prostředí

Příslušné zátěže: vstup antropogenního zvuku; vstup jiných forem energie

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Antropogenní impulsní zvuk ve vodě	D11C1 – Primární: Prostorové rozložení, časový rozsah a úroveň antropogenních zdrojů impulsních zvuků nepřesahují úroveň, které mají nepříznivé účinky na populace mořských živočichů. Členské státy stanoví pro tyto úrovně prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	<i>Rozsah posouzení:</i> Oblast, podoblast nebo subdivize. <i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: a) u D11C1 doba trvání zdrojů impulsních zvuků za kalendářní rok, jejich rozložení v roce a prostoru v rámci oblasti posuzování a zda bylo dosaženo stanovených prahových hodnot;
Antropogenní nepřetržitý nízkofrekvenční zvuk ve vodě	D11C2 – Primární: Prostorové rozložení, časový rozsah a hladiny antropogenního nepřetržitého nízkofrekvenčního zvuku nepřesahují úroveň, které mají nepříznivé účinky na populace mořských živočichů. Členské státy stanoví pro tyto úrovně prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	b) u D11C2 roční průměrná úroveň zvuku nebo jiná vhodná časová metrická hodnota dohodnutá na úrovni oblastí a podoblastí na jednotkovou oblast a její prostorové rozložení v oblasti posuzování a rozsah (% , km²) oblasti posuzování, v níž bylo dosaženo stanovených prahových hodnot. Použití kritérií D11C1 a D11C2 při posuzování dobrého stavu prostředí pro deskriptor 11 se dohodne na úrovni Unie. Výsledky těchto kritérií přispívají také k posuzování v rámci deskriptoru 1.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. U kritéria D11C1 sledování:

- a) prostorové rozlišení: zeměpisné lokality, jejichž tvar a oblasti mají být určeny na úrovni oblastí nebo podoblastí, například na základě činností uvedených v příloze III směrnice 2008/56/ES;
- b) impulsní zvuk popsáný jako úroveň jednopólového zdroje energie v jednotkách dB re 1 μPa^2 s nebo nulová až nejvyšší úroveň jednopólového zdroje energie v jednotkách dB re 1 μPa m, obě ve frekvenčním pásmu 10 Hz až 10 kHz. Jsou-li za relevantní považovány účinky na delší vzdálenost, mohou členské státy zvážit jiné specifické zdroje s vyššími frekvenčními pásmy.

2. U kritéria D11C2 sledování:

Roční průměr nebo jiná vhodná metrická hodnota dohodnutá na úrovni oblastí a podoblastí druhé mocniny akustického tlaku v obou „1/3-oktánových pásmech“, z nichž jedno bude mít střed na 63 Hz a druhé na 125 Hz, vyjádřené jako úroveň v decibelech v jednotkách dB re 1 μ Pa při vhodném prostorovém rozlišení ve vztahu k tlaku. Může se měřit přímo nebo se může odvodit z modelu použitého k interpolaci mezi měřeními nebo extrapolaci z měření. Členské státy se také mohou na úrovni oblastí a podoblastí rozhodnout, že budou sledovat další frekvenční pásma.

Kritéria týkající se jiných forem vstupu energie (včetně tepelné energie, elektromagnetických polí a světla) a kritéria související s vlivem hluku na životní prostředí se zatím stále vyvíjejí.

Jednotky měření pro kritéria:

- D11C1: počet dní čtvrtročně (nebo případně měsíčně) se zdroji impulsních zvuků; poměr (procentní podíl) jednotkových oblastí nebo rozsah oblasti posuzování v kilometrech čtverečních (km^2) se zdroji impulsních zvuků za rok,
- D11C2: roční průměrná (nebo jiná časová metrická hodnota) úroveň nepřetržitého zvuku na jednotkovou oblast; poměr (procentní podíl) nebo rozsah oblasti posuzování v kilometrech čtverečních (km^2) s úrovní zvuků přesahující prahové hodnoty.

ČÁST II

Kritéria a metodické normy, specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování základních rysů a vlastností a současného stavu prostředí mořských vod podle čl. 8 odst. 1 písm. a) směrnice 2008/56/ES

Část II pojednává o deskriptorech spojených s příslušnými prvky ekosystému: skupinami druhů ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců (deskriptor 1), pelagickými stanovišti (deskriptor 1), bentickými stanovišti (deskriptory 1 a 6) a ekosystémy včetně potravních sítí (deskriptory 1 a 4) uvedenými v příloze III směrnice 2008/56/ES ⁽¹⁾.

Téma

Skupiny druhů ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců (týkající se deskriptoru 1)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Druhy ptáků, savců, plazů a nekomerčně využívaných druhů ryb a hlavonožců, které jsou vystaveny riziku náhodného odlovu v dané oblasti nebo podoblasti. Členské státy stanoví uvedený seznam druhů prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí v souladu s povinnostmi stanovenými v čl. 25 odst. 5 nařízení (EU) č. 1380/2013 pro činnosti v oblasti shromažďování údajů a se zohledněním seznamu druhů uvedeného v tabulce 1D přílohy prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/1251 ⁽¹⁾.	D1C1 – Primární: Míra úmrtnosti jednotlivých druhů, která je způsobena náhodným vedlejším odlovem, je pod úrovní, která druhy ohrožuje takovým způsobem, že jejich dlouhodobá životaschopnost je zajištěna. Členské státy stanoví pro míru úmrtnosti jednotlivých druhů, která je způsobena náhodným vedlejším odlovem, prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	<i>Rozsah posouzení:</i> Jak bylo použito k posuzování odpovídajících druhů nebo skupin druhů v rámci kritérií D1C2-D1C5. <i>Použití kritérií:</i> Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: — míra úmrtnosti jednotlivých druhů, a zda tím bylo dosaženo stanovené prahové hodnoty. Toto kritérium přispěje k posuzování odpovídajících druhů v rámci kritéria D1C2.

⁽¹⁾ Ke shromáždění příslušných údajů souvisejících s rybolovem v rámci deskriptorů 1, 4 a 6 lze použít nařízení (ES) č. 199/2008.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Skupiny druhů uvedené v tabulce 1, vyskytují-li se v dané oblasti nebo podoblasti. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí soubor druhů reprezentujících jednotlivé skupiny druhů vybraných podle kritérií stanovených ve „specifikacích pro výběr druhů a stanovišť“. Sem patří savci a plazi uvedení v příloze II směrnice 92/43/EHS a mohou sem patřit i jakékoli jiné druhy, jako například druhy uvedené v právních předpisech Unie (jiné přílohy směrnice 92/43/EHS, směrnice 2009/147/ES nebo prostřednictvím nařízení (EU) č. 1380/2013) a v mezinárodních dohodách, jako jsou například regionální úmluvy pro mořské prostředí.	D1C2 – Primární: Četnost populace druhů není nepříznivě ovlivněna antropogenními zátěžemi do takové míry, aby nebyla zajištěna její dlouhodobá životaschopnost. Členské státy stanoví prahové hodnoty pro jednotlivé druhy prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí, přičemž vezmou v úvahu přirozenou variaci velikosti populací a míry úmrtnosti odvozené z kritérií D1C1, D8C4 a D10C4 a další příslušné zátěže. U druhů, na něž se vztahuje směrnice 92/43/EHS, jsou tyto hodnoty v souladu s příznivými referenčními hodnotami populací stanovenými příslušnými členskými státy v rámci směrnice 92/43/EHS.	Rozsah posouzení: Pro jednotlivé skupiny druhů se použijí ekologicky relevantní stupnice takto: — pro hluboko se ponořující ozubené kytovce, koticovce, hlubokomořské ryby: oblast, — pro ptáky, malé ozubené kytovce, pelagické a demerzální šelfové ryby: oblast nebo subdivize pro Baltské moře a Černé moře, podoblast pro severovýchodní Atlantický oceán a Středozemní moře, — pro tuleně, želvy, hlavonožce: oblast nebo subdivize pro Baltské moře, podoblast pro severovýchodní Atlantický oceán a Středozemní moře, — pro pobřežní ryby: subdivize oblasti nebo podoblasti, — pro komerčně využívané druhy ryb a hlavonožce: jak se používají v rámci deskriptoru 3.
	D1C3 – Primární pro komerčně využívané ryby a hlavonožce a sekundární pro jiné druhy: Demografické charakteristiky populace (např. velikost těla nebo věková struktura, poměr počtu jedinců různých pohlaví, plodnost a míra přežití) druhu jsou indikátorem zdravé populace, která není nepříznivě ovlivněna antropogenními zátěžemi. Členské státy stanoví prahové hodnoty pro určené vlastnosti jednotlivých druhů prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí, přičemž vezmou v úvahu nepříznivé účinky na jejich zdraví odvozené z kritérií D8C2, D8C4 a další příslušné zátěže.	Použití kritérií: Stav jednotlivých druhů se posuzuje individuálně na základě kritérií vybraných k použití a tato kritéria se pro každou posuzovanou oblast a skupinu druhů použijí k vyjádření rozsahu, v jakém bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, a to takto: a) posuzování vyjádří hodnotu nebo hodnoty pro každé kritérium použité na druh, a zda tyto hodnoty dosahují stanovených prahových hodnot; b) celkový stav druhů, na něž se vztahuje směrnice 92/43/EHS, je odvozen pomocí metody stanovené v uvedené směrnici. Celkový stav komerčně využívaných druhů se posuzuje v rámci deskriptoru 3. Pro ostatní druhy je celkový stav odvozen pomocí metody dohodnuté na úrovni Unie, přičemž se zohlední specifika oblastí a podoblastí; c) celkový stav skupiny druhů pomocí metody dohodnuté na úrovni Unie, přičemž se zohlední specifika oblastí a podoblastí.
	D1C4 – Primární pro druhy, na něž se vztahují přílohy II, IV nebo V směrnice 92/43/EHS a sekundární pro jiné druhy: Rozsah rozšíření druhu a případně vzor tohoto rozšíření odpovídá převládajícím fyziogeografickým, geografickým a klimatickým podmínkám. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí prahové hodnoty pro jednotlivé druhy. U druhů, na něž se vztahuje směrnice 92/43/EHS, jsou tyto hodnoty v souladu s příznivým referenčním rozsahem stanoveným příslušnými členskými státy podle směrnice 92/43/EHS.	

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	D1C5 – Primární pro druhy, na něž se vztahují přílohy II, IV a V směrnice 92/43/EHS, a sekundární pro jiné druhy: Stanoviště daného druhu se vyznačuje nezbytným rozsahem a podmínkami pro podporu různých fází životního cyklu druhu.	

(¹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1251 ze dne 12. července 2016, kterým se přijímá víceletý program Unie pro shromažďování, správu a využívání údajů v odvětví rybolovu a akvakultury na období 2017–2019 (Úř. věst. L 207, 1.8.2016, s. 113).

Prvky kritérií

Tabulka 1

Skupiny druhů (¹)

Složky ekosystému	Skupiny druhů
Ptáci	Býložraví ptáci
	Bahenní ptáci
	Ptáci získávající potravu ze suchozemského povrchu
	Ptáci získávající potravu z pelagických systémů
	Ptáci získávající potravu z bentických systémů
Savci	Malí ozubení kytovci
	Hluboko se ponořující ozubení kytovci
	Kosticovci
	Tuleni
Plazi	Želvy
Ryby	Pobřežní ryby
	Pelagické šelfové ryby
	Demerzální šelfové ryby
	Hlubokomořské ryby
Hlavonožci	Pobřežní/šelfoví hlavonožci
	Hlubokomořští hlavonožci

(¹) Příslušné údaje související s rybolovem by měly být používány za použití nařízení (ES) č. 199/2008.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování související s tématem „Skupiny druhů mořských ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců“

1. U kritéria D1C1 se údaje poskytují za každý druh na métier pro jednotlivé oblasti ICES nebo zeměpisné podoblasti GFCM nebo oblasti rybolovu FAO v biogeografické oblasti Makaronésie, aby se na příslušné škále pro dotyčné typy umožnilo jejich sloučení a aby se určily konkrétní druhy rybolovu a lovná zařízení, které nejvíce přispívají k náhodným úlovkům jednotlivých druhů.
2. Slovo „pobřežní“ je chápáno na základě fyzických, hydrologických a ekologických parametrů a neomezuje se na pobřežní vody podle definice v čl. 2 bodu 7 směrnice 2000/60/ES.
3. Kde je to vhodné, lze druhy posuzovat na úrovni populací.
4. Kdekoli to je možné, se pro účely tohoto rozhodnutí použijí posuzování podle směrnice 92/43/EHS, směrnice 2009/147/ES a nařízení (EU) č. 1380/2013:
 - a) u ptáků kritéria D1C2 a D1C4 odpovídají kritériím „velikost populace“ a „mapa rozložení rozmnožování a velikost území“ podle směrnice 2009/147/ES;
 - b) u savců, plazů a komerčně nevyužívaných ryb kritéria odpovídají kritériím používaným podle směrnice 92/43/EHS, a to následovně: D1C2 a D1C3 odpovídají „populaci“, D1C4 „území“ a D1C5 „stanovišti druhu“;
 - c) u komerčně využívaných druhů ryb a hlavonožců se k účelům deskriptoru 1 použijí posuzování v rámci deskriptoru 3 s použitím kritérií D3C2 pro D1C2 a kritéria D3C3 pro D1C3.
5. Při posuzování druhů v rámci deskriptoru 1 se zohledňuje posuzování nepříznivých účinků pocházejících ze zátěží v rámci kritérií D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 a D10C4, jakož i posuzování zátěží v rámci kritérií D9C1, D10C3, D11C1 a D11C2.

Jednotky měření pro kritéria:

— D1C2: četnost (počet jedinců nebo biomasy v tunách (t)) na druh.

Téma

Pelagická prostředí (týkající se deskriptoru 1)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Rozšířené typy pelagických stanovišť (proměnlivá slanost⁽¹⁾, pobřežní, šelfové a oceánské/mimošelfové), vyskytují-li se v dané oblasti nebo podoblasti jiné typy stanovišť definované ve druhém odstavci. Členské státy mohou prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí vybrat další typy stanovišť podle kritérií stanovených v rámci „specifikací pro výběr druhů a stanovišť“.	D1C6 – Primární: Stav daného typu stanoviště, včetně jeho biotické a abiotické struktury a jeho funkcí (např. typické druhové složení a relativní četnost druhů, absence zvláště citlivých či ohrožených druhů nebo druhů sehrávajících klíčovou úlohu, velikostní struktura druhů) není nepříznivě ovlivněn v důsledku antropogenních zátěží. Členské státy stanoví prahové hodnoty pro stav každého typu stanoviště a zajistí slučitelnost se souvisejícími hodnotami stanovenými v rámci deskriptorů 2, 5 a 8 prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Rozsah posouzení: Subdivize oblasti nebo podoblasti jako v případě posuzování rozšířených typů bentických stanovišť odráží biogeografické rozdíly v druhovém složení daného typu stanoviště. Použití kritérií: Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto: a) odhad poměru a rozsahu jednotlivých posuzovaných typů stanovišť, která dosáhla stanovené prahové hodnoty; b) seznam rozšířených typů stanovišť v oblasti posuzování, které nebyly posuzovány.

⁽¹⁾ Ponecháno pro situace, kdy ústí řek zasahují až za vody označované jako brakické vody podle směrnice 2000/60/ES.

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování související s tématem „Pelagická stanoviště“

1. Slovo „pobřežní“ je chápáno na základě fyzických, hydrologických a ekologických parametrů a neomezuje se na pobřežní vody podle definice v čl. 2 bodu 7 směrnice 2000/60/ES.
2. Při posuzování pelagických stanovišť v rámci deskriptoru 1 se zohlední posuzování nepříznivých účinků pocházejících ze zátěží, včetně zátěží v rámci kritérií D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 a D8C4.

Jednotky měření pro kritéria:

- D1C6: rozsah nepříznivě ovlivněného stanoviště ve čtverečních kilometrech (km²) a jako poměr (procentní podíl) celkového rozsahu daného typu stanoviště.

Téma

Bentická stanoviště (týkající se deskriptorů 1 a 6)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
----------------	----------	-----------------

Viz část I této přílohy pro kritéria D6C1, D6C2 a D6C3.

Rozšířené typy bentických stanovišť uvedené v tabulce 2, vyskytují-li se v dané oblasti nebo podoblasti jiné typy stanovišť definované ve druhém odstavci. Členské státy mohou prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí vybrat podle kritérií stanovených v rámci „specifikací pro výběr druhů a stanovišť“ další typy stanovišť, které mohou zahrnovat typy stanovišť uvedené ve směrnici 92/43/EHS nebo v mezinárodních dohodách, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí pro účely: a) posuzování každého rozšířeného typu stanoviště v rámci kritéria D6C5; b) posuzování těchto typů stanovišť. Pro účely posuzování obou bentických stanovišť v rámci deskriptoru 1 a integrity mořského dna v rámci deskriptoru 6 poslouží jediný soubor typů stanovišť.	D6C4 – Primární: Rozsah ztrát typu stanoviště vyplývajících z antropogenních zátěží nepřesahuje stanovený podíl z přírodního rozsahu typu stanoviště v oblasti posuzování. Členské státy stanoví maximální povolený rozsah ztrát stanovišť jako podíl z celkového přírodního rozsahu typu stanoviště prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	Rozsah posouzení: Subdivize oblasti nebo podoblasti odrážející biogeografické rozdíly ve druhovém složení rozšířených typů stanovišť. Použití kritérií: Pro účely posuzování obou bentických stanovišť v rámci deskriptoru 1 a integrity mořského dna v rámci deskriptoru 6 poslouží jedině posuzování na typ stanoviště s využitím kritérií D6C4 a D6C5. Pro každou posuzovanou oblast se rozsah, v němž bylo dosaženo dobrého stavu prostředí, vyjadřuje takto:
	D6C5 – Primární: Rozsah nepříznivých účinků antropogenních zátěží na stav typu stanoviště, včetně změn jeho biotické a abiotické struktury a jeho funkcí (např. jeho typické druhové složení a relativní četnost druhů, absence zvláště citlivých nebo ohrožených druhů nebo druhů sehrávajících klíčovou úlohu, velikostní struktura druhů) nepřesahuje stanovený podíl z přírodního rozsahu typu stanoviště v oblasti posuzování.	a) u D6C4 odhad poměru a rozsahu ztráty na typ stanoviště a zda tím bylo dosaženo stanovené hodnoty rozsahu; b) u D6C5 odhad poměru a rozsahu nepříznivých účinků, včetně podílu ztraceného z písm. a), na typ stanoviště, a zda tím bylo dosaženo stanovené hodnoty rozsahu; c) celkový stav typu stanoviště s použitím metody dohodnuté na úrovni Unie na základě písm. a) a b) a seznam rozšířených typů stanovišť v oblasti posuzování, které nebyly posuzovány.

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	Členské státy stanoví prahové hodnoty pro nepříznivé účinky na stav každého typu stanoviště a zajistí slučitelnost se souvisejícími hodnotami stanovenými v rámci deskriptorů 2, 5, 6, 7 a 8 prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí. Členské státy stanoví maximální povolený rozsah těchto nepříznivých účinků jako podíl z přírodního rozsahu každého typu stanoviště prostřednictvím spolupráce na úrovni Unie, přičemž vezmou v úvahu specifika oblastí a podoblastí.	

Prvky kritérií

Tabulka 2

Rozšířené typy bentických stanovišť včetně souvisejících biologických společenstev (relevantní pro kritéria v rámci deskriptorů 1 a 6), které odpovídají jednomu nebo více typům stanovišť z klasifikace stanovišť podle Evropského informačního systému o přírodě (European nature information system, EUNIS) ⁽¹⁾. V druzích rozšířených typů stanovišť použitých pro účely směrnice 2008/56/ES a tohoto rozhodnutí se zohlední aktualizace typologie EUNIS.

Složky ekosystému	Rozšířené typy stanovišť	Príslušné kódy stanovišť EUNIS (verze 2016)
Bentická stanoviště	Litorální skály a biogenní útesy	MA1, MA2
	Litorální sediment	MA3, MA4, MA5, MA6
	Infralitorální skály a biogenní útesy	MB1, MB2
	Infralitorální hrubý sediment	MB3
	Infralitorální smíšený sediment	MB4
	Infralitorální písek	MB5
	Infralitorální bahno	MB6
	Cirkalitorální skály a biogenní útesy	MC1, MC2
	Cirkalitorální hrubý sediment	MC3
	Cirkalitorální smíšený sediment	MC4
	Cirkalitorální písek	MC5
	Cirkalitorální bahno	MC6
	Cirkalitorální skály a biogenní útesy mimo pobřeží	MD1, MD2

Složky ekosystému	Rozšířené typy stanovišť	Příslušné kódy stanovišť EUNIS (verze 2016)
	Cirkalitorální hrubý sediment mimo pobřeží	MD3
	Cirkalitorální smíšený sediment mimo pobřeží	MD4
	Cirkalitorální písek mimo pobřeží	MD5
	Cirkalitorální bahno mimo pobřeží	MD6
	Vrchní batyální ⁽²⁾ skály a biogenní útesy	ME1, ME2
	Vrchní batyální sediment	ME3, ME4, ME5, ME6
	Spodní batyální skály a biogenní útesy	MF1, MF2
	Spodní batyální sediment	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abysální	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

⁽¹⁾ Evans, D. (2016). Revize mořské sekce klasifikace stanovišť EUNIS – Zpráva ze semináře v Evropském tematickém centru pro biologickou rozmanitost konaného ve dnech 12. a 13. května 2016. ETC/BD pracovní dokument č. A/2016.

⁽²⁾ Pokud hranice mezi vrchní batyální a spodní batyální zónou není v klasifikaci EUNIS konkrétně definována, lze ji stanovit jako specifickou hloubkovou mez.

Specifikace a standardní metody pro sledování a posuzování související s tématem „Bentická stanoviště“

1. Stav jednotlivých typů stanovišť se pokud možno posuzuje pomocí posuzování (jako například podtypů rozšířených typů stanovišť) podle směrnice 92/43/EHS a směrnice 2000/60/ES.
2. Posuzování kritéria D6C4 využije posuzování provedená v rámci kritéria D6C1.
3. Kritéria D6C4 a D6C5 odpovídají kritériím směrnice 92/43/EHS pro „rozsah/oblast s typem stanoviště v rámci území“ a „specifické struktury a funkce“.
4. U kritéria D6C5 se vezmou v úvahu posuzování nepříznivých účinků pocházejících ze zátěží, včetně zátěží spadajících pod kritéria D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 a D8C4.
5. U D6C5 se druhovým složením rozumí nejnížší taxonomická úroveň vhodná k posuzování.

Jednotky měření pro kritéria:

- D6C4: rozsah ztráty stanoviště ve čtverečních kilometrech (km²) a jako poměr (procentní podíl) celkového rozsahu daného typu stanoviště,
- D6C5: rozsah nepříznivě ovlivněného stanoviště ve čtverečních kilometrech (km²) a jako poměr (procentní podíl) celkového rozsahu daného typu stanoviště.

Specifikace pro volbu druhů a stanovišť v rámci témat „Skupiny druhů mořských ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců“, „Pelagická stanoviště“ a „Bentická stanoviště“

Volba druhů a stanovišť, které se mají přidělit skupinám druhů a rozšířeným typům pelagických a bentických stanovišť, vychází z těchto kritérií:

1. Vědecká kritéria (ekologická relevance):
 - a) reprezentující složku ekosystému (skupinu druhů nebo rozšířený typ stanoviště) a fungování ekosystému (např. propojenost mezi stanovišti a populacemi, ucelenost a integritu základních stanovišť), které jsou relevantní pro posuzování stavu/vlivu, jako například klíčové funkční role v rámci složky (např. vysoká nebo specifická biodiverzita, produktivita, trofická vazba, specifický zdroj nebo služba) nebo konkrétní rysy životního cyklu (věk a velikost při rozmnožování, dlouhověkost, migrační chování);

- b) relevantní pro posuzování klíčové antropogenní zátěže, jíž je složka ekosystému vystavena, citlivost vůči této zátěži, a zda je mu složka vystavena (zda je zranitelná) v oblasti posuzování;
- c) výskyt v dostatečném množství nebo rozsahu v oblasti posuzování, aby bylo možno vyvinout vhodný ukazatel pro toto posuzování;
- d) soubor vybraných druhů nebo stanovišť zahrnuje pokud možno celý rozsah ekologických funkcí složky ekosystému a převládající zátěže, jimž je tato složka vystavena;
- e) jsou-li druhy nebo skupina druhů úzce spojeny s konkrétním rozšířeným typem stanoviště, lze je do tohoto typu stanoviště zahrnout za účelem sledování a posuzování; v takových případech tyto druhy nejsou zahrnuty do posuzování dané skupiny druhů.

2. Další praktická kritéria (která nemají přednost před vědeckými kritérii):

- a) sledování/technická proveditelnost;
- b) náklady na sledování;
- c) adekvátní časová řada údajů.

Reprezentativní soubor druhů a stanovišť, které mají být posouzeny, je pravděpodobně specifický pro oblast nebo podoblast, ačkoli některé druhy se mohou vyskytovat ve více oblastech nebo podoblastech.

Téma

Ekosystémy, včetně potravních sítí (týkající se deskriptorů 1 a 4)

Kritéria včetně prvků kritérií a metodické normy

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
Trofické společenství ekosystému. Členské státy stanoví prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí seznam trofických společenství ekosystému.	D4C1 – Primární: Diverzita (druhové složení a relativní četnost druhů) trofického společenství není nepříznivě ovlivněna antropogenními zátěžemi. Členské státy stanoví prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	Rozsah posouzení: Úroveň oblastí pro Baltské moře a Černé moře; úroveň podoblastí pro severovýchodní Atlantik a Středozemní moře. Případně lze použít subdivize. Použití kritérií: Pokud hodnoty nespádají do rozsahu prahových hodnot, může být k pochopení příčin selhání započat další výzkum a šetření.
	D4C2 – Primární: Bilance celkové četnosti mezi trofickými společenstvími není nepříznivě ovlivněna antropogenními zátěžemi. Členské státy stanoví prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	
	D4C3 – Sekundární: Velikostní rozložení jedinců napříč trofickým společenstvím není nepříznivě ovlivněno antropogenními zátěžemi. Členské státy stanoví prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	

Prvky kritérií	Kritéria	Metodické normy
	D4C4 – Sekundární (k případnému použití na podporu kritéria D4C2): Produktivita trofických společenství není nepříznivě ovlivněna antropogenní zátěží. Členské státy stanoví prahové hodnoty prostřednictvím spolupráce na úrovni oblastí a podoblastí.	

Specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování

1. Druhovým složením se rozumí nejnižší taxonomická úroveň vhodná k posuzování.
2. U trofických společenství vybraných v rámci prvků kritérií je třeba zohlednit seznam trofických společenství ICES ⁽¹⁾ a společenství musí splňovat tyto podmínky:
 - a) zahrnout alespoň tři trofická společenství;
 - b) dvě jsou jiná než rybí trofická společenství;
 - c) alespoň jedno je trofickým společenstvím, které je primárním producentem;
 - d) společenství přednostně reprezentuje alespoň horní, střední a spodní část potravního řetězce.

Jednotky měření:

- D4C2: celková četnost (počet jedinců nebo množství biomasy v tunách (t)) napříč všemi druhy v trofickém společenství.

⁽¹⁾ Doporučení ICES (2015), kniha 1, speciálně vyžádané doporučení ICES, publikováno 20. března 2015.